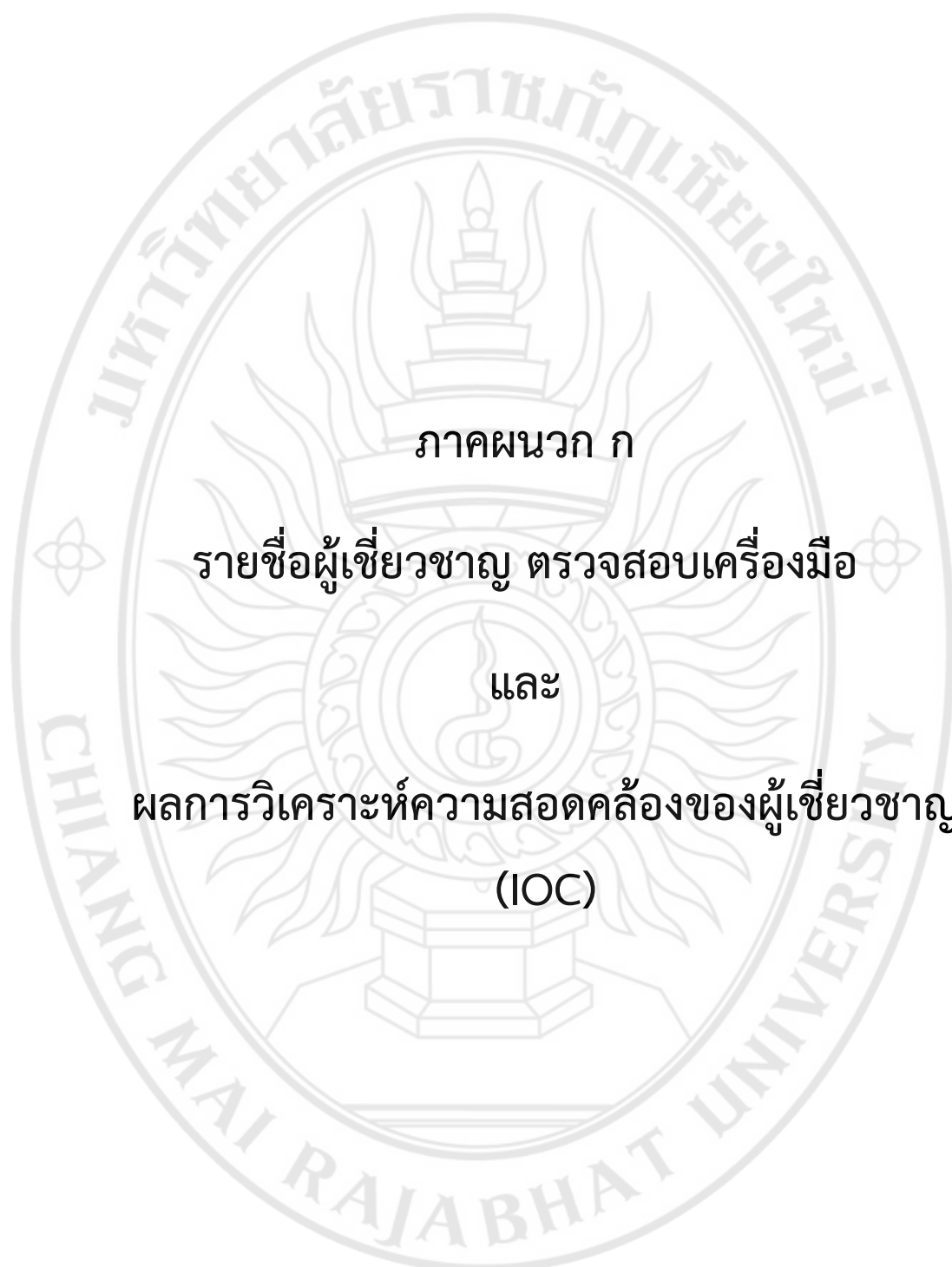

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ

และ

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
(IOC)

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. ดร.วราภรณ์ อนุวรรตน์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศัชนี คุณขยางกูร อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษ
2. แบบบันทึกการศึกษาริบทขององค์กรในชุมชนที่ให้บริการและสนับสนุนการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. แบบสำรวจบุคลากรของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินการวิจัย
5. แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
6. แบบบันทึกการประชุม
 - 6.1 แบบบันทึกการประชุมชี้แจงโครงการวิจัย
 - 6.2 แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย
 - 6.3 แบบบันทึกการประชุมร่วม

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เข้าร่วมโครงการ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายอเนก ไชยวงศ์ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8
2. นายณรงค์ ลูมมา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย
3. นางศุภกมล ปาแปง พยาบาลจิตเวชชุมชน สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
เชียงใหม่
4. ดร.พิกุล เลียวลิธิพงศ์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. ดร.สิทธิชัย มูลเขียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 34

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 3
นางสาวศิพณัฐ ใจสัตย์ ศึกษานิเทศก์
2. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 4
นางสุนิศา พรหมมล ศึกษานิเทศก์
3. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34
ดร.วราภรณ์ อนุวรรตน์ ศึกษานิเทศก์
4. บุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8
นางจงจิต ไชยวงศ์ รองผู้อำนวยการ
นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์ นักจิตวิทยา
5. บุคลากรของสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ เชียงใหม่
นายรณสิงห์ รือเรือง นักจิตวิทยาคลินิก
นางขวัญใจ สันติกุล นักวิชาการการศึกษาพิเศษ
6. บุคลากรของภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ อาจารย์

รายนามผู้เข้าร่วมการประชุมผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรของโรงเรียน ครั้งที่ 1

วันที่ 20 ธันวาคม 2560

สถานที่ ณ ห้องลอนดอน โรงแรมเมอเคียว เชียงใหม่

ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 14 คน ดังนี้

1. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 3
นางสาวศิพณัฐ ใจสัตย์ ศึกษาพิเศษ
2. บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34
ดร.วราภรณ์ อนุวรรตน์ ศึกษาพิเศษ
3. บุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8
นางจงจิต ไชยวงศ์ รองผู้อำนวยการ
นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์ นักจิตวิทยา
4. บุคลากรของสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ เชียงใหม่
นายรณสิงห์ รือเรือง นักจิตวิทยาคลินิก
นางขวัญใจ สันติกุล นักวิชาการการศึกษาพิเศษ
5. บุคลากรของภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพันธ์ สุขบุญพันธ์ อาจารย์
6. บุคลากรของโรงเรียนสันทรายวิทยาคม
นางวนิดา กิตติลือ
7. บุคลากรของโรงเรียนบ้านปากเหมือง
นายสามารถ จันทร์แจ่ม
นางสุดา ราชโสม
8. บุคลากรของโรงเรียนวัดเวฬุวัน
นางศิริรัตน์ คำจันะ
9. บุคลากรของโรงเรียนบ้านเชียงดาว
นางสาวลาวัลย์ ยิ่งมี
10. บุคลากรของโรงเรียนมิตรมวลชน
นายสำราญ ปัญญา
นางกิงดาว ปัญญา
นางสาวสุพรรณิ สุขมาก

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

โรงเรียนบ้านปากเหมือง ตำบลข้าวเม่าง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 8 มกราคม 2561

ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านปากเหมือง

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นายวรวรรณ ไชยคำ	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2.	นางรัตนภรณ์ บุญยรัตวนิช	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
3.	นางทองพิมพ์ โตลอย	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
4.	นางปราณี ภูอินอ้อย	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
5.	นางศิริประภา ใจสาม	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
6.	นางพรสวรรค์ ชาวเวียง	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
7.	นางสุดา ราชโสม	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
8.	นายสามารถ จันทร์แจ่ม	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
9.	นางบานเย็น ศรีสุวรรณ	ครูโรงเรียนบ้านปากเหมือง
10.	นางสาวจิราภรณ์ แพงดี	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ
11.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
12.	นางสุนิหรา พรหมมล	ศึกษานิเทศก์ สพป.ชม. เขต 4
13.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
14.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	นักจิตวิทยา
15.	นางกชพรรณ จมฟอง	ผู้ปกครอง
16.	นางจิตติมา เกตุประสิทธิ์	ผู้ปกครอง
17.	นางปัญปรีญาร์ ธิโวน่า	ผู้ปกครอง
18.	นางแก้วนา อูมะนันท์	ผู้ปกครอง
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์ภาคการศึกษาพิเศษ
20.	นายสมเกต อุทโยธา	นักวิจัย
21.	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	พนักงานมหาวิทยาลัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 9 มกราคม 2561 ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดเวฬุวัน

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นายประเสริฐ สุริยโต	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2.	นางนันทนา บุญหมื่น	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
3.	นายคณิสพันธ์ พระพรเพ็ญ	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
4.	นางรุ่งนภา แก้ววิฑูรย์	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
5.	นางสาวรัชนี ยอดศิริ	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
6.	นางนิภาพร รัตนดวงประทีป	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
7.	นางวนิดา สมบัติ	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
8.	นางสิริรัตน์ คำจินะ	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
9.	นางเมย์ณิศา พูลจันทร์	ครูโรงเรียนวัดเวฬุวัน
10.	นางเยาวเรศ สุกันทา	ผู้ปกครอง
11.	นางอนัญญา เชื้อเต	ผู้ปกครอง
12.	นางสาวกรรณิกา ภัทรสิริกุล	ผู้ปกครอง
13.	นางสาวอรรณพ พรหมเกศ	ผู้ปกครอง
14.	นางศรวิรัตน์ ดวงแก้ว	ผู้ปกครอง
15.	นางบุญยภา กาญจนวิจิตร	ผู้ปกครอง
16.	นางสาวเบญจมาภรณ์ พวงยะ	ผู้ปกครอง
17.	นายศรเทพ เอไธธง	ผู้ปกครอง
18.	นายดวงเนตร สารีเกตุ	ผู้ปกครอง
19.	นางสาวกรรณิการ์ แสนขัน	ผู้ปกครอง
20.	นางชนุตร์ วรวัฒน์	ผู้ปกครอง
21.	นายยิ่งยง หน่อเรือง	ผู้ปกครอง
22.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
23.	นางสุนิหรา พรหมมล	ศึกษานิเทศก์ สพป.ชม. เขต 4
24.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
25.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	นักจิตวิทยา

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
26.	นางกชพรรณ จมฟอง	ผู้ปกครอง
27.	นางสาววันทณีย์ ไชยภูมิ	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์ภาคการศึกษาพิเศษ
29.	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย
30.	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	พนักงานมหาวิทยาลัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 15 มกราคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนสันทรายวิทยาคม

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิก
2.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
3.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
4.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
5.	นางสาววราภรณ์ อุนวรรรัตน์	ศึกษานิเทศก์ สพม. 34
6.	นางสาวจิตติกา ปิณฑคุปต์	ครู
7.	นางวิไล กะตะโท	ครู
8.	นางสาวกัลยา วิจารณ์	ครู
9.	นายศรีสุข เก่งกาจ	ผู้ปกครอง
10.	นางประไพ สุวรรณโสภณ	ครู
11.	นางวนิดา กิตติลือ	ครู
12.	นางสาวกฤตณ์วรงค์ เตชะสิริสุขสกุล	ครู
13.	นางศศิพินต์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์ภาคการศึกษาพิเศษ
14.	นายอนุศักดิ์ แสงสรวิศักดิ์	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ
15.	นางสาวนารีรัตน์ ธจิตธรรม	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
16.	นางประภาพร กมลสมัย	ครู
17.	นายวุฒิชัย ชัยกันย์	ครู
18.	นางสาวชลธิชา นามสง่า	ครู
19.	นายพิษณุ ดวงดีบ	ครู
20.	นายเสถียร กันธิยะ	ครู
21.	นางสาวศิริวิมล สิงห์คำ	ครู
22.	นางสาวชุติมา โพธิทอง	ครูอัตราจ้าง
23.	ว่าที่ร้อยตรีหญิงสุกัญญา มูลเมือง	ลูกจ้างชั่วคราว
24.	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	พนักงานมหาวิทยาลัย
25.	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนบ้านเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 22 มกราคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านเชียงดาว

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิก
2.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
3.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
4.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
5.	นางสาววิไลวรรณ บุญรอด	ครู
6.	นางกิ่งกมล ฉลอม	ครู
7.	นางสาวปราณี ปะพอ	ครู
8.	นางสมจิตร พิทแก้ว	ครู
9.	นางสาวลาวัลย์ ยิ่งมี	ครู
10.	นางสาวฉันทชนิต สิทธิบุญมี	ครู
11.	นางสุดา เปี่ยมมิ่ง	ครู
12.	นายธนพัฒน์ พันธุ์คุ้มเก่า	รองผู้อำนวยการ
13.	นางสาวศิพาณัฐ ใจสัตย์	ศึกษานิเทศก์ สพป.ชม. 3
14.	นางแก้ว โนแหล่ง	ผู้ปกครอง
15.	นายแย กูแก้วเกษม	ผู้ปกครอง
16.	นางวิสัย เซอพะ	ผู้ปกครอง
17.	นางสุมาลย์ แสงชาติ	ผู้ปกครอง
18.	นางชนาภัทร กินรี	ผู้ปกครอง
19.	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	พนักงานมหาวิทยาลัย
20.	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนมิตรมวลชน ตำบลปึงไค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 23 มกราคม 2561

ณ ห้องประชุมโรงเรียนมิตรมวลชน

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิก
2.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
3.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
4.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
5.	นายสำราญ ปัญญา	ผู้อำนวยการโรงเรียน
6.	นางพิกุล ทองถมแสง	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ
7.	นางสาวจันทร์ธิมา เลาจาก	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ
8.	นางสาวสุพรรณิ สุขมาก	ครู
9.	ว่าที่ รต.หญิงกรวรรณ ปุสัณจร	ครู
10.	นางสมถวิล นามวัง	ครู
11.	นางสาวกนกวรรณ หงษ์วิไล	ครู
12.	นายยศพล เลาลี	ครู
13.	นายยศพล แซ่จาง	ครู
14.	นางสาวนัฐพร ชื่นชอบ	ครู
15.	นางนลินี ศรีจอมทอง	ครู
16.	นางสาวกสมา สุตะวงศ์	ครู
17.	นางกิงดาว ปัญญา	ครู
18.	นายจักรวาล จารุรัตนพงษ์	ครู
19.	นายไมตรี แสนชื่น	ผู้ปกครอง
20.	นางนารี พิมพา	ผู้ปกครอง
21.	นางพัชรินทร์ เรืองไผ่	ผู้ปกครอง
22.	นางมาลินี ขจิตเพชรจรส	ผู้ปกครอง
23.	นางอารีย์ มณฑลธนพร	ผู้ปกครอง
24.	นางสาวหฤทัย แซ่ว่าง	ผู้ปกครอง
25.	นางสาวเยาวเรศ เลาหาง	ผู้ปกครอง

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
26.	นางสาวศิพานันท์ ใจสัตย์	ศึกษานิเทศก์ สพป.ชม. 3
27.	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	พนักงานมหาวิทยาลัย
28.	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 15 มีนาคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนสันทรายวิทยาคม

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นางประไพ สุวรรณโสภณ	ครู
2.	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
3.	นางสาวรัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
4.	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
5.	นางสาววราภรณ์ อนุวรรตน์	ศึกษานิเทศก์ สพม. 34
6.	นางจินตนา มงคลไชยสิทธิ์	ครู
7.	นางวิไล กะตะโท	ครู
8.	นางสาวกัลยา วิจารณ์	ครู
9.	นางวันเพ็ญ ขำสีทอง	ผู้ปกครอง
10.	นางพิมพ์ประภา อะทูน	ผู้ปกครอง
11.	นางวนิดา กิตติลือ	ครู
12.	นางอ้อยทิพย์ ดวงจันทร์	ครู
13.	นางศศิพินต์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์ภาคการศึกษาพิเศษ
14.	นายอนุศักดิ์ แสงสรทวีศักดิ์	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ
15.	นางสาวนาเรีรัตน์ ธจิตธรรม	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
16.	นางประภาพร กมลสมัย	ครู
17.	นายอาทิตย์ อินทะรินทร์	ครู
18.	นางประทุม พุทธวงศ์	ครู
19.	นายพิษณุ ดวงดีบ	ครู
20.	นายเสถียร กันธิยะ	ครู
21.	นางสาวศิริวิมล สิงห์คำ	ครู
22.	นางอัญชลี ธรรมขันธ์	ครู
23.	ว่าที่ร้อยตรีหญิงสุกัญญา มูลเมือง	ลูกจ้างชั่วคราว
24.	นายปริญญญา เฉลิมสุข	เจ้าหน้าที่งานทะเบียน
25.	นางสาวลภัสสรดา ปัทมธนโชติ	ครู

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
26.	นางสาวกฤษฎ์วรงค์ เตชะสิริสุขสกุล	ครู
27.	นายกสิณ แก้ววงศ์	ครู
28.	นางวารุณี อุ่นตาน	ครู
29.	นางสาวไพรินทร์ จันท์สุก	ครู
30.	นายสุรเชษฐ์ อูปกุล	ครู
31.	นางอติยา ใจเตี้ย	พนักงานมหาวิทยาลัย
32.	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 16 มีนาคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดเวฬุวัน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายสุบรรณ จันทรแก้ว	ผู้ปกครอง
2	นางศุภวรรณ ดวงแก้ว	ผู้ปกครอง
3	นายประเสริฐ ตาชื่นวิท	ผู้ปกครอง
4	นางรุ่งเรือง ถิ่นคำ	ครู
5	นางพวงสร้อย เจริญผล	ครู
6	นางนลินี สิ้นวัฒนานันท์	ครู
7	นางไพบยา มะโนรมย์	ครู
8	นางอุบล ไชยวัง	ครู
9	น.ส.จริษา เทียนทองมงคล	ครู
10	น.ส.วาสนา ต๊ะกาบโค	ครู
11	น.ส.ดวงดาว นกแก้ว	ครู
12	น.ส.พรทิศา ถากว้าง	ครู
13	น.ส.พัชรินทร์ เรือนขุ่มเขย	ครู
14	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
15	น.ส.รัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
16	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
17	นางศศิพันธ์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์
18	นางอุทัยวรรณ ธรรมปัญญา	ผู้ปกครอง
19	นางนงคราญ ยวงผ้า	ครู
20	น.ส.ศรัญญา นาดา	ครู
21	นางเมย์ณิศา พูลจันทร์	ครู
22	น.ส.เจียมศรี กันทา	ครู
23	นางธนัชชา แก้วเกตุ	ครู
24	น.ส.ชนุดี วรรณวัฒน์	ผู้ปกครอง

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
25	น.ส.ปวีณา อภิวังค์	ผู้ปกครอง
26	น.ส.ปิยะรัตน์ เภาผ่อง	ครู
27	นางพรรณณี แสงเกิด	ครู
28	นายคณิตพันธ์ พระพรเพ็ญ	ครูชำนาญการพิเศษ
29	นางนันทนา บุญหมื่น	ครูชำนาญการพิเศษ
30	น.ส.นภาพร ยาไร่้งผื่น	ครู
31	นางพัชรिता คนตรง	ครู
32	นางจิรพรรณ แก้วทอง	ผู้ปกครอง
33	นางวนิดา ศรีวิชัย	ผู้ปกครอง
34	นางพิมพ์พิศา สิริลาภปิตินวงศ์	ผู้ปกครอง
35	นางฟ้ารุ่ง จวบยะ	ผู้ปกครอง
36	นางสิริมา ศรีจันทร์	ครู
37	นางพัชรี เกษมมณี	ครู
38	นางพัชรินทร์ ดุษฎีวิทิต	ครู
39	นางสายสมร มหาเทพ	ครู
40	นางฉวีวรรณ ปิงมา	ครู
41	นางวลีพร ปันนา	ครู
42	นางชนพร อนุสรพรพงศ์	ครู
43	น.ส.รัชนี ยอดศิริ	ครู
44	น.ส.ศิวพร ทิพย์พละ	ครู
45	นางนิภาพร รัตนดวงประทีป	ครู
46	นางผ่องพรรณ ตำมงคล	ครู
47	นางอัญญา เชื้อเต้	ผู้ปกครอง
48	นายดวงเนตร สันติฤกษ์	ผู้ปกครอง
49	นางสิริรัตน์ คำจันะ	ครู
50	นายสมเกตุ อุทโยธธา	นักวิจัย
51	นางอติตยา ใจเตี้ย	เจ้าหน้าที่

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนบ้านปากเหมือง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 19 มีนาคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านปากเหมือง

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายวรวรรณ ไชยคำ	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2	นางสุดา ราชโสม	ครูชำนาญการพิเศษ
3	นางพรสวรรค์ ชาวเวียง	ครูชำนาญการพิเศษ
4	น.ส.จีราภรณ์ แพงดี	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ
5	นางทองใบ ยาริ	ผู้ปกครอง
6	น.ส.สาลิกา วิเสมา	ผู้ปกครอง
7	นายสามารถ จันทรแจ่ม	ครูชำนาญการพิเศษ
8	นายกิตติ อumanันท์	ผู้ปกครอง
9	นางปัญปชญาร์ ชิโวนา	ผู้ปกครอง
10	น.ส.กมลพรรณ ทองเขา	ผู้ปกครอง
11	นางศศิพินต์ สุขบุญพันธ์	อาจารย์
12	น.ส.รัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
13	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
14	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
15	นายสมเกตุ อุตโยธา	นักวิจัย
16	นางอติทยา ใจเตี้ย	เจ้าหน้าที่

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนมิตรมวลชน อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 21 มีนาคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนมิตรมวลชน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	น.ส.รัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
2	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
3	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
4	นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิก
5	ว่าที่ร.ต.หญิงกรวรรณ ปุสญจร	ครู
6	นายจักรวาล จารรัตน์พงษ์	ครู
7	นางสมถวิล นามวัง	ครู
8	นางนลินี ศรีจอมทอง	ครู
9	น.ส.สุพรรณิ สุขมา	ครู
10	น.ส.กสมา สุตะวงศ์	ครู
11	น.ส.กนกวรรณ หงษ์วิไล	ครู
12	น.ส.นัฐพร ชื่นชอบ	ครู
13	นางกิงดาว ปัญญา	ครู
14	นางพัชรินทร์ เริงไม	ผู้ปกครอง
15	น.ส.หฤทัย แซ่ย่าง	ผู้ปกครอง
16	น.ส.อารีย์ มณฑลธนพร	ผู้ปกครอง
17	น.ส.มาลินี ขจิตเพชรจรัส	ผู้ปกครอง
18	นายไมตรี แสนชื่น	ผู้ปกครอง
19	นายยศพล แซ่จาง	ครู
20	นายสมเกตุ อุทธโยธา	นักวิจัย
21	นายสุรเชษฐ์ จันทร์อ้วน	เจ้าหน้าที่

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม
โรงเรียนบ้านเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ 22 มีนาคม 2561
ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านเชียงดาว

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นางขวัญใจ สันติกุล	นักวิชาการศึกษาพิเศษ
2	น.ส.รัชดา วรรณลักษณ์	พนักงานราชการ
3	นางจงจิต ไชยวงศ์	ครู
4	นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิก
5	นายธนพัฒน์ พันธุ์คุ้มเก่า	รองผู้อำนวยการ
6	น.ส.ฉันทชนิต สิทธิบุญมี	ครู
7	น.ส.ปราณี ปะพอ	ครู
8	นางสุดา เปี่ยมมิ่ง	ครูชำนาญการพิเศษ
9	น.ส.ลาวัลย์ ยิ่งมี	ครูชำนาญการ
10	นางวรรณภา ต๊ะลุด	ผู้ปกครอง
11	นางแย	ผู้ปกครอง
12	น.ส.วิไลย เซอผะ	ผู้ปกครอง
13	นายสมเกตุ อุตโยธา	นักวิจัย
14	นายสุรเชษฐ์ จันทรอ้วน	เจ้าหน้าที่

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกการศึกษาบริบทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินการวิจัย
3. แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
4. แบบบันทึกการประชุม
 - 4.1 แบบบันทึกการประชุมชี้แจงโครงการวิจัย
 - 4.2 แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย
 - 4.3 แบบบันทึกการประชุมประเมินรูปแบบการเรียนร่วม CoCoOut21

เครื่องมือที่ 1 แบบสำรวจบริบทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

ชื่อเครื่องมือ แบบบันทึกการสำรวจบริบทของโรงเรียน

วันที่ / เดือน / ปี

เริ่มสัมภาษณ์ เวลา น. เสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ เวลา น.

สถานที่

วัตถุประสงค์

เพื่อผู้วิจัยศึกษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยมีขั้นตอนการใช้แบบบันทึกการสังเกตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชนดังนี้

1. ผู้วิจัยสำรวจสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยการสังเกต สอบถาม ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่บุคลากรภายในโรงเรียน และบุคลากรในชุมชน
2. ผู้วิจัยสัมภาษณ์บุคลากรภายในโรงเรียน และบุคลากรในชุมชน ถึงการได้รับการสนับสนุน จากองค์กรในชุมชนที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียน โดยการจัดการประชุมระดมแนว ความคิดเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน ภายใต้ข้อคำถามที่ผู้วิจัยเตรียมไว้
3. ผู้วิจัยจัดทำแผนที่ของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

หมายเหตุ ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะทำการขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ตามข้อคำถามการสัมภาษณ์ และหลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถอดเทปสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ โดยไม่มีการแปลความหมายของข้อมูลใด ๆ เพื่อคงไว้ซึ่งภาษาดั้งเดิมตลอดจนความหมายของแต่ละคำพูด

เกริ่นนำ เป็นการแนะนำตัวผู้วิจัย และอธิบายความเป็นมาของการวิจัย

เริ่มการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเริ่มสัมภาษณ์ ตามข้อคำถามที่เตรียมไว้ ในลักษณะการประชุมระดมแนว ความคิดเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน ดังนี้

1. เป็นผู้ค้นหาข้อมูล ให้ข้อมูล ประสพการณ์ วิเคราะห์ข้อมูลตามบริบท และรูปแบบการให้บริการของแต่ละองค์กร
2. ช่วยกันทำงานภายในกลุ่มความเชี่ยวชาญตามที่ได้รับมอบหมายให้ทันเวลาที่กำหนด
3. ช่วยกันสร้างภาพของความร่วมมือของการจัดการเรียนร่วมที่เป็นลักษณะเครือข่ายที่พึงปรารถนาาร่วมกันในอนาคต

4. ค้นหา “ความคิดเห็นร่วม” ของกลุ่ม ในการค้นหารูปแบบการเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสม ตามการวิเคราะห์ข้อมูลตามบริบท และรูปแบบการให้บริการ และข้อมูลที่ได้จากการสำรวจบริบทของแต่ละองค์กร

สถานการณ์การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม

1. โรงเรียนได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มาแล้วกี่ปี
2. โรงเรียนมีนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร
3. กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ. 2545) พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มีผลต่อการจัดการเรียนรวมอย่างไร
4. โรงเรียนได้ดำเนินการจัดการเรียนรวมมาตั้งแต่ เมื่อใด รวมเป็นเวลากี่ปี
5. การจัดการเรียนรวมในปัจจุบันแตกต่างจากการจัดการเรียนรวมในอดีต เมื่อ 5 ปี ที่แล้วอย่างไร
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท และทุกระดับความบกพร่อง สามารถเข้าเรียนรวมในโรงเรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
7. การรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียน ท่านมีวิธีการคัดกรองอย่างไรบ้าง
8. ในการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน ท่านใช้เครื่องมืออะไร และใครเป็นผู้คัดกรอง
9. ท่านมีการเตรียมนักเรียนปกติ ในการเรียนรวมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือไม่อย่างไร
10. นักเรียนปกติมีการยอมรับ หรือต่อต้านการเรียนรวมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างไร
11. การเตรียมความพร้อมของครูในโรงเรียนท่านมีการเตรียมอย่างไรบ้าง
12. โรงเรียนมีการพัฒนาครูในด้านความรู้การศึกษาพิเศษ บ่อยแค่ไหน อย่างไร
13. โรงเรียนมีการปรับสภาพแวดล้อม เพื่อรองรับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไรบ้าง
14. ครอบครัวของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง
15. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีผลต่อการศึกษาของเด็กหรือไม่อย่างไร
16. ผู้ปกครองของนักเรียนปกติมีปฏิกิริยาต่อการจัดเรียนรวมของโรงเรียน อย่างไร
17. ชุมชนให้การตอบรับ หรือปฏิเสธการจัดเรียนรวมของโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร

18. ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดเรียนรวมของโรงเรียน อย่างไร
19. โรงเรียนได้นำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกับกิจกรรมตามวัฒนธรรม ประเพณี ของชุมชน หรือไม่ ถ้ามี ได้เข้าร่วมกิจกรรมอะไรบ้าง
20. ในการวางแผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนได้ ดำเนินการอย่างไร
21. ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนมีวิธีการจัด อย่างไร
22. ในการจัดการเรียนการสอน ครูได้ใช้สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการ อย่างไรบ้าง
23. โรงเรียนได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการจากแหล่งใดบ้าง
24. โรงเรียนมีการจัดการสอนเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือไม่ อย่างไร
25. โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อะไรบ้าง (5 ข้อ)
26. การเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสมมีผลต่อการจัดการเรียน รวมของโรงเรียนท่านอย่างไรบ้าง
27. โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษกับองค์กรใดบ้าง มีลักษณะความร่วมมืออย่างไร
28. ท่านคิดว่า ความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ในการให้บริการเด็กที่มีความต้องการพิเศษมี เพียงพอหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
29. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจาก องค์กรใดบ้าง อย่างไร
30. รูปแบบของ “การเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสม” ที่ท่าน คิดว่าเหมาะสมกับการจัดการเรียนรวม ควรเป็นอย่างไร เพราะเหตุใด ท่านจึงคิดเช่นนั้น
31. จากลักษณะ “การเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสม” ที่ท่าน แนะนำนั้น จะส่งผลอย่างไรต่อการจัดการเรียนรวมในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูล

ชื่อ สกุล

ตำแหน่งหน้าที่

ประสบการณ์การทำงานทางการศึกษาพิเศษ ปี

ลงชื่อ

(.....)

ผู้บันทึก

เครื่องมือที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินการวิจัย

ที่	รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
		ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
1	ความพึงพอใจในรูปแบบและขั้นตอนในการดำเนินโครงการ					
2	ท่านได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะและประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการร่วมโครงการ					
3	ความพึงพอใจในการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในโครงการ					
4	สิ่งที่ได้จากโครงการครั้งนี้ตรงตามความคาดหวังของท่าน					
5	ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการจัดโครงการ					
6	โครงการมีการเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของท่าน					
7	ทีมวิทยากรมีความหลากหลายของความรู้และความเชี่ยวชาญ					
8	วิทยากรมีความรู้ ความชำนาญในเรื่องที่นำเสนอ และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี					
9	วิทยากรมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ตามลำดับขั้นตอนและชัดเจน					
10	การตอบคำถามของวิทยากร					
11	วิทยากรใช้ภาษาที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย					
12	ท่านมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงเรียนรู้					
13	ท่านสามารถนำความรู้ไปให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานได้					
14	ท่านมีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากโครงการนี้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้					
15	ท่านสามารถบูรณาการทางความคิดสู่การปฏิบัติระบบการทำงานในการปฏิบัติงาน					
16	ความพึงพอใจในการประสานความร่วมมือของทีมวิทยากร					
17	ความพึงพอใจต่อรูปแบบการออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน					
18	ความพึงพอใจต่อโครงการวิจัยครั้งนี้					
19	ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากโครงการ					
20	ท่านต้องการให้จัดโครงการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้อีก					
รวม						
คะแนนรวมทั้งหมด						
คะแนนเฉลี่ย						

ประเด็นที่จะนำไปปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

1. สิ่งที่ท่านพึงพอใจในการฝึกอบรม/สัมมนาครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

2. สิ่งที่ควรเสนอแนะนำไปพัฒนาการฝึกอบรม/สัมมนาในโอกาสต่อไป

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือที่ 3 แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ชื่อเครื่องมือ 3.1 แบบสัมภาษณ์ระดับลึก : ผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงเชิงลึกเฉพาะทาง ที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ปฏิบัติงาน
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รูปแบบ CoCoOut21 ที่เกิดจากความร่วมมือขององค์กรในชุมชน โดยมีขั้นตอนการใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์ระดับลึก ดังนี้
 1. ผู้วิจัยสนทนาอธิบายความจำเป็นของการศึกษาผลที่เกิดจากการดำเนินโครงการกับผู้เชี่ยวชาญจากแต่ละองค์กร
 2. ผู้วิจัยจะใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ตามข้อคำถามการสัมภาษณ์
 3. หลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถอดเทปสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ โดยไม่มีการแปลความหมายของข้อมูลใด ๆ เพื่อคงไว้ซึ่งภาษาและความหมายดั้งเดิม จากนั้นผู้วิจัยนำบทสัมภาษณ์ที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ไปตรวจสอบความหมายกับผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง จนได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน
 4. บทสรุป ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์บุคลากรขององค์กร

ผู้นำสนทนาอธิบายความจำเป็นของการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ชื่อ ตำแหน่ง

.....

.....

1. การดำเนินโครงการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 เป็นไปตามปรัชญา นโยบาย แนวคิด องค์กรของท่าน หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านคิดว่าองค์กรของท่านมีส่วนในการช่วยเหลือ สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรวมรูปแบบ CoCoOut21 นี้ อย่างไรบ้าง
3. การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการบริหารจัดการองค์กรในการสนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษขององค์กรท่าน อย่างไรบ้าง
4. ท่านคิดว่าการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ จะมีส่วนช่วยในกระบวนการจัดการศึกษา การพัฒนาเด็กและการสนับสนุน ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร

5. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อนักเรียน อย่างไร
6. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะเกิดผลต่อครูของโรงเรียน อย่างไร
7. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวมรูปแบบ CoCoOut21 นี้จะเกิดผลต่อองค์กรของท่าน อย่างไร
8. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการให้การนิเทศ (Coaching) ในโรงเรียน อย่างไร
9. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ในโรงเรียน อย่างไร
10. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการประสานความร่วมมือ อย่างไร ทั้งวิทยากร โรงเรียน และผู้ปกครอง
11. สิ่งที่น่าสนใจ ประทับใจในการดำเนินการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 มีอะไรบ้าง อย่างไร
11. การดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง
12. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 มีผลกระทบต่อนักเรียน โรงเรียน องค์กร อย่างไร และท่านได้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างไร
13. ในอนาคตน่าจะมีการจัดการ และวางแผนการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 อย่างไร
14. ท่านรู้สึกอย่างไร ที่ทีมวิทยากรออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) เพื่อตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียน
15. การต่อยอดการวิจัยครั้งนี้ มีความแตกต่างจากการวิจัยครั้งก่อน อย่างไร
16. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างไร
17. ท่านมีข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ อย่างไรและควรมีการปรับปรุงประเด็นหัวข้อใด อย่างไร
18. ท่านมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร

ชื่อเครื่องมือ 3.2 แบบสัมภาษณ์บุคลากรของโรงเรียนที่มีต่อการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงเชิงลึกเฉพาะทาง ที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้รับการดำเนินการเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีขั้นตอนการใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์ ดังนี้
 1. ผู้วิจัยสนทนารายความจำเป็นของการศึกษาผลที่เกิดจากการดำเนินงาน
 2. ผู้วิจัยจะใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ตามข้อคำถามการสัมภาษณ์
 3. หลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถอดเทปสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ โดยไม่มีการแปลความหมายของข้อมูลใด ๆ เพื่อคงไว้ซึ่งภาษาและความหมายดั้งเดิม จากนั้นผู้วิจัยนำบทสัมภาษณ์ที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ไปตรวจสอบความหมายกับผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง จนได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน
 4. บทสรุป ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ครูของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม

ผู้วิจัยสนทนารายความจำเป็นของการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ชื่อ ตำแหน่ง

.....

การดำเนินการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 ของครูโรงเรียน หรือไม่ อย่างไร

1. ท่านคิดว่าการช่วยเหลือ สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรวมรูปแบบ CoCoOut21 มีผลต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียน อย่างไรบ้าง
2. ท่านคิดว่าการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 จะมีส่วนช่วยในกระบวนการจัดการศึกษา การพัฒนาเด็กและการสนับสนุน ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร
3. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะเกิดผลต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร
4. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทที่เรียนรวมในโรงเรียน มากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

5. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านเข้าใจการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching) ได้อย่างไร
6. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านสามารถจัดโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ได้อย่างไร
7. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านมีความรู้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ อย่างไร
8. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านสามารถจัดการเรียนรู้รวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้อย่างไร
9. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการประสานความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน อย่างไร
10. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง อย่างไร
11. ท่านคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา มีการยอมรับความบกพร่องของตนเองเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
12. ท่านคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา มีการแสดงพฤติกรรมเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
13. ท่านมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 ที่เกิดจากความร่วมมือขององค์กรที่ให้บริการ หรือสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร
14. สิ่งที่น่าสนใจ ประทับใจในการดำเนินการเรียนรู้รวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยงที่เหมาะสมมีอะไรบ้าง อย่างไร
15. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยงที่เหมาะสมมีผลกระทบต่อนักเรียน โรงเรียน เป็นอย่างไร
16. ท่านมีความคิดว่า ลักษณะการออกให้บริการด้านการศึกษาพิเศษถึงในพื้นที่ กกับการให้บริการในสถานที่ต่างกันอย่างไร ลักษณะใดที่เหมาะสมกว่ากัน เพราะเหตุใด
17. ท่านรู้สึกอย่างไร ทีมวิทยากรออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) เพื่อตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียน
18. ขอให้ท่านอธิบายลักษณะการเรียนรู้รวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ที่เหมาะสมเป็นอย่างไร
19. ในอนาคต ท่านคิดว่าครูของโรงเรียนสามารถจัดการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 ได้หรือไม่ อย่างไร

ชื่อเครื่องมือ 3.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงเชิงลึกเฉพาะทาง ที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้รับการดำเนินการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21

2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

โดยมีขั้นตอนการใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยสนทนารายความจำเป็นของการศึกษาผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

2. ผู้วิจัยจะใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ตามข้อคำถามการสัมภาษณ์

3. หลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถอดเทปสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ โดยไม่มีการแปลความหมายของข้อมูลใด ๆ เพื่อคงไว้ซึ่งภาษาและความหมายดั้งเดิม จากนั้นผู้วิจัยนำบทสัมภาษณ์ที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ไปตรวจสอบความหมายกับผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง จนได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน

4. บทสรุป ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ผู้วิจัยสนทนารายความจำเป็นของการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และผลที่เกิดจากการดำเนินงาน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ชื่อ นามสกุล

.....

.....

1. ท่านคิดอย่างไรต่อการดำเนินการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 ของครู ต่อการจัดการศึกษาสำหรับบุตรหลานของท่าน

2. ท่านคิดว่าการช่วยเหลือ สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 มีผลต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียน อย่างไรบ้าง

3. ท่านคิดว่าการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 จะมีส่วนช่วยในกระบวนการจัดการศึกษา การพัฒนาเด็กและการสนับสนุน ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร

4. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะเกิดผลต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร

5. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ทั้งด้านปัญหา ความสามารถที่พัฒนาได้ตามศักยภาพและการช่วยเหลือ ที่เรียนรู้รวมในโรงเรียน มากขึ้นหรือไม่ อย่างไร
6. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านสามารถเข้าใจและพัฒนาบุตรหลานของท่าน ได้อย่างไร
7. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บ้าน ได้เหมาะสมกับบุตรหลานของท่านได้อย่างไร
8. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านมีเทคนิคในการสอนบุตรหลานของท่าน อย่างไร
9. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้จะช่วยให้ท่านสามารถปรับพฤติกรรมและกระตุ้นพัฒนาการเบื้องต้น สำหรับบุตรหลานของท่าน ได้อย่างไร
10. ท่านมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 ที่เกิดจากความร่วมมือขององค์กรที่ให้บริการ หรือสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างไร
11. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการประสานความร่วมมือของกลุ่มผู้ปกครอง อย่างไร
12. ท่านคิดว่าผลจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 นี้ เกิดผลต่อการประสานความร่วมมือของผู้ปกครองกับโรงเรียน อย่างไร
13. ท่านคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา มีการแสดงพฤติกรรมเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
14. สิ่งที่น่าสนใจ ประทับใจในการดำเนินการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 มีอะไรบ้าง อย่างไร
15. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 มีผลกระทบต่อบุตรหลานของท่าน อย่างไร
16. ท่านมีความคิดว่า ลักษณะการออกให้บริการด้านการศึกษาพิเศษถึงในพื้นที่ กับการให้บริการในสถานที่ต่างกันอย่างไร ลักษณะใดที่เหมาะสมกว่ากัน เพราะเหตุใด
17. ท่านรู้สึกอย่างไร ทีมวิทยากรออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) เพื่อตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียน
18. ขอให้ท่านอธิบายลักษณะการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 เป็นอย่างไร
19. ในอนาคต ท่านคิดว่าครูของโรงเรียนสามารถจัดการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21 ได้หรือไม่ อย่างไร

เครื่องมือที่ 4 แบบบันทึกการประชุม

4.1 แบบบันทึกการประชุมชี้แจงโครงการวิจัย

4.2 แบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย

4.3 แบบบันทึกการประชุมประเมินรูปแบบการเรียนรู้รวม CoCoOut21

ชื่อเครื่องมือ แบบบันทึกการประชุม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อร่วมกันทำความเข้าใจสถานการณ์ความร่วมมือในอดีตและปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกันของแต่ละองค์กรที่ให้บริการ หรือการสนับสนุนด้านการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะมีผลกระทบในอนาคต
2. เพื่อเสนอภาพรวมของสถานการณ์ปัจจุบัน ของแต่ละองค์กรที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อรวบรวมแนวคิด ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน แผนปฏิบัติการที่จะใช้ในการสร้างอนาคตร่วมกัน ในลักษณะการเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21

ขั้นตอนการใช้แบบบันทึกการประชุม

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการสำรวจ สนทนาปัญหาและความต้องการของครู และการสนทนากลุ่มถึงปัญหาที่เกิดจากการจัดเรียนรวม แล้วนำเสนอต่อที่ประชุม ของเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อกำหนด และจัดทำโครงการที่เป็นไปตามความต้องการ และช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับครู นักเรียน และผู้ปกครองจากการจัดการเรียนรวมโดยกำหนดโครงการ กิจกรรม วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย กระบวนการ และการประเมินผลของแต่ละโครงการไปใช้ในการจัดการเรียนรวมรูปแบบ CoCoOut21 สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เนื่องจาก สมาชิกในกลุ่มมีลักษณะความเชี่ยวชาญเฉพาะร่วมกัน คือเป็นผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรที่ให้บริการ และเป็นองค์กรที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาพิเศษเหมือนกัน มีพื้นฐานความรู้ด้านการศึกษาพิเศษใกล้เคียงกัน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจาก 1) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2) ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 3) สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ 4) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 และเขต 4 5) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 และ 6) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ CoCoOut21 จำนวนองค์กรละ 1 – 2 ท่าน การประชุมจะใช้เป็นกลุ่มใหญ่ทั้งหมดและกระบวนการ สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ สรุป ตรวจสอบสภาพเหตุการณ์ให้ชัดเจนที่กลุ่มพึงปรารถนาาร่วมกัน สุดท้ายการประชุมจะมุ่งไปสู่แผนยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีแผนปฏิบัติการขององค์กรร่วมกัน โดยมีการลงลายมือชื่อ เพื่อเป็นมติและพันธสัญญาในการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

แบบบันทึกการประชุมร่วมกัน

หัวข้อการประชุม

วันที่/เดือน/ปี เวลา

สถานที่

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

.....

สาระสำคัญของการประชุม

.....

การวิเคราะห์สถานการณ์ในอดีต (การดำเนินงานขององค์กรในอดีต)

.....

สถานการณ์ในปัจจุบัน (บริบทและรูปแบบการดำเนินงานในปัจจุบัน จุดเด่น จุดด้อยขององค์กร
 ความเชี่ยวชาญขององค์กร ในการจัดการเรียนรวม รูปแบบ CoCoOut21)

.....

การพัฒนาให้เกิดความร่วมมือในอนาคต (รูปแบบการประสานความร่วมมือ การสร้างเครือข่าย รูปแบบเครือข่าย “การเรียนรู้รวม รูปแบบ CoCoOut21” ที่ควรจะเป็นไปตาม อุดมการณ์ของแต่ละองค์กร การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) เพื่อตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียนของทีมหาวิทยาลัย)

สรุปข้อตกลงร่วมกันในการประชุม

ผู้บันทึก.....

ภาคผนวก ง

การประเมินรูปแบบจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรูปแบบ CoCoOut21 Model

รูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ตามแนวทางการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้รูปแบบ CoCoOut21 Model

The Inclusive Education for Children with Special Needs
Based on Learning in 21 Century by Using CoCoOut21 Model.

รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกตุ อุทธโยธา

ภาควิชาการศึกษาพิเศษ

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2561

โดยการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

การประเมินรูปแบบการเรียนรู้รวม CoCoOut21

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยได้จัดในรูปแบบการเรียนรู้รวม (Inclusive Education) เป็นการดำเนินการจัดการศึกษาในโรงเรียนปกติเช่นเดียวกับผู้เรียนทั่วไป ตั้งแต่เด็กถึงเกณฑ์อายุที่เข้ารับการศึกษ ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนในชุมชนที่ได้กาศัยอยู่ โดยที่เด็กไม่ต้องออกจากครอบครัว ซึ่งเป็นแนวคิดทางการศึกษาที่ว่าโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน (Inclusion) โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นผู้เรียนทั่วไป หรือเป็นผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตามสิทธิของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กล่าวว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก. ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2553) มาตราที่ 10 ที่ได้กำหนดให้เด็กทุกคนเข้ารับการศึกษตามสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยโรงเรียนทั่วไปจะต้องรับเด็กทุกคนเข้าเรียนในรูปแบบการเรียนรู้รวมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ตอนที่ 28 ก 5 กุมภาพันธ์ 2551) มีสาระสำคัญที่กล่าวไว้ว่า รัฐจะสนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิทธิทางการศึกษา ทั้งในโรงเรียนศึกษาพิเศษเฉพาะทางและในโรงเรียนปกติที่จัดการเรียนรวม ทั้งในระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐให้ความสำคัญกับการให้การสนับสนุนความช่วยเหลือผ่านหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษอย่างทั่วถึงและครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตและให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นไปตามหลักการของการเรียนรวม ซึ่งการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) เป็นแนวคิดที่ผสมผสานระหว่างหลักการทางการศึกษาและสังคม บนพื้นฐานความเชื่อในเรื่องของสิทธิมนุษยชน และความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในฐานะเป็นสมาชิกของโรงเรียน ชุมชน สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องถิ่นที่ได้กาศัยอยู่ และดำรงชีวิตร่วมกับครอบครัว ซึ่งเด็กไม่จำเป็นต้องแยกเด็กออกจากครอบครัว แต่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกลมกลืนกับสภาพสังคมปกติ เป็นการอยู่ร่วมกัน (Inclusion) ของมวลมนุษยชาติ และเป็นการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) นอกจากนี้ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations

Educational, Scientific and Cultural Organization) หรือ ยูเนสโก (UNESCO) ได้สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชน เพื่อจะได้นำมาพิจารณาความก้าวหน้า ในปี 2543 และประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเพื่อประเมินผลความก้าวหน้า เมื่อเดือนมกราคม 2543 โดยที่ประชุมได้มีมติรับรองปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนและกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ (World Declaration on Education and the Framework for Action to Meet Basic Learning Needs) หรือปฏิญญาจอมเทียน เพื่อนำผลการประชุมประกอบการประชุมระดับโลกด้านการศึกษา (World Education Forum) ที่กรุงดาการ์ ประเทศเซเนกัล ไว้ในหลักสูตรสำหรับผู้ศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษ ดังนั้น ในการเรียนรวมจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบริบทแวดล้อมให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบูรณาการทรัพยากรที่มีเข้าสู่ระบบการดำเนินงานปกติและให้บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนและกระบวนการได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 5, 65. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546 :29, 35, 37, 45)

การจัดการเรียนรวมที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้โรงเรียนดำเนินการตามหลักการการจัดการเรียนรวมที่ใช้โครงสร้าง SEAT (SEAT Framework) เป็นฐาน (เบญจา ชลธารินทร์. 2546 : 1-2) อันได้แก่ S : Student (นักเรียน) หมายถึง ตัวนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และครอบครัว E : Environment (สิ่งแวดล้อม) หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก A : Activities (กิจกรรมการเรียนการสอน) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล ได้แก่ การปรับหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนของครู T : Tool (เครื่องมือ) หมายถึง นโยบาย วัสดุทัศน พันธ์กิจ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก ตำรา บริการ และการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันรับผิดชอบและปฏิบัติงานในลักษณะการประสานความร่วมมือกัน ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่สนับสนุนการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่จะทำให้การจัดการเรียนรวมประสบความสำเร็จ และเป็นการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาให้ไปในทิศทางเดียวกัน แต่การจัดการเรียนรวมมีปัญหาหลายประการ ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนรวมได้ตามหลักการของการเรียนรวม สาเหตุเนื่องจากการบริหารจัดการการจัดการเรียนรวม โรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ดำเนินการจัดการศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพียงลำพังฝ่ายเดียว และในบางโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการเรียนรวมจะถูกให้รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว เนื่องจากองค์กรต้นสังกัด

และองค์กรที่สนับสนุนเห็นว่าโรงเรียนสามารถดำเนินการจัดการเรียนรวมได้แล้ว จึงทำให้ขาดการประสานความร่วมมือและการสนับสนุนขององค์กรที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างจริงจัง เนื่องจากยังขาดการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ ที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรวม ควรมีการประสานความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และการประสานความร่วมมือขององค์กรควรเป็นในลักษณะเครือข่าย (Network) รวมทั้งปัญหาในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูยังขาดองค์ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม นอกจากนี้ ครูที่ทำหน้าที่ครูการศึกษาพิเศษยังขาดการให้คำแนะนำ ติดตาม และขาดการให้กำลังใจจากการนิเทศของหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่สนับสนุน และการขาดการสนับสนุนด้านเครื่องมือจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่สนับสนุน และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ในการตรวจสอบ กระบวนการการส่งต่อ การวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) รวมถึงการออกติดตามนิเทศ การให้คำแนะนำ และการให้กำลังใจในการจัดการเรียนการสอน และยังพบว่า บุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครองเด็กปกติมีเจตคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้รับผิดชอบในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไม่มีเวลาและห้องเรียนในการสอนเสริม หรือครูผู้รับผิดชอบในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกษียณอายุราชการ หรือย้ายโรงเรียนทำให้ไม่มีครูผู้รับผิดชอบต่อเนื่อง (บรรจง อัคราสา. 2552 และสายสวาท อรรถมานะ. 2552)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จเน้นความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่ส่งเสริมให้การเรียนรวมประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีการประสานความร่วมมือกันภายในโรงเรียนให้เข้มแข็ง แล้วจึงประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียนที่มีอยู่ในองค์กรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เป็นการพัฒนาเครือข่าย ขยายความรู้การจัดการเรียนรวม ในที่นี้หมายถึงการขยายองค์ความรู้ด้านการศึกษาศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรวมไปสู่โรงเรียนในกลุ่มหรือโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายร่วมกัน ซึ่งวิธีการเช่นนี้สามารถช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพได้อย่างทั่วถึง การประสานความร่วมมือขององค์กรเครือข่ายในชุมชนในการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรวมให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ การนิเทศแบบพี่เลี้ยงเป็นกลไกการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรวม เนื่องจาก การนิเทศแบบพี่เลี้ยงเป็นเทคนิคในการพัฒนาการเรียนรู้ของของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และส่งผลให้โรงเรียนเป็นแหล่งเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการสอนงาน (Coaching) เป็นการสอนงานจากผู้เชี่ยวชาญสู่ครูตามภารกิจของครูแต่ละคนด้วยวิธีการให้คำแนะนำและสอนงานแบบสองทาง (Two Way Communication) ทำให้ต้นสังกัดได้รับทราบปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนรวมของผู้บริหารสถานศึกษาและครู และหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถ

ทำงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสได้พัฒนาศักยภาพไปพร้อมๆ กัน ด้านการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญจากต้นสังกัดหรือจากเครือข่ายที่เข้ามาให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้บริหารสถานศึกษาและครูได้ตรงตามปัญหาที่เกิดขึ้นตรงตามความต้องการของโรงเรียนและสอดคล้องกับกระบวนการแก้ปัญหาที่โรงเรียนประสบอยู่แท้จริง จึงให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (สมเกต อุทธโยธา. 2556) สอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องอาศัยความร่วมมือและจะต้องมีการประสานความร่วมมือ (Collaboration) ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Multidisciplinary) ขององค์กรในชุมชน และเป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรคนพิการและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เกิดการประสานความร่วมมือและสนับสนุน เพื่อมุ่งสร้างจิตสำนึกและสร้างเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับการเรียนรวม ให้สังคม ชุมชน และประชาชนตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ศักยภาพและสิทธิที่เท่าเทียมกันของบุคคลทุกคน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 54, 65)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยงของเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ (สมเกต อุทธโยธา. 2559) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชน ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) นักวิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการนำบุคลากรขององค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 เขต 2 และเขต 4 บุคลากรสังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ บุคลากรสังกัดสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ บุคลากรสังกัดภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนรวม จำนวน 6 โรงเรียนใน 3 เขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนวัดชะจาว ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนวัดท่าเตื่อ ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนบ้านเจดีย์แม่ครัว ตำบลแม่แฝกใหม่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ได้แก่ โรงเรียนบ้านดง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนบ้านกาด (เขมวังส์ฯ) ตำบลบ้านกาด อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการ (Preparing Phase) เป็นการศึกษา ค้นคว้า ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษ ในเรื่องการเรียนรวม การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การนิเทศแบบ พี่เลี้ยง เพื่อศึกษาแนวคิดที่มีผลต่อการเรียนรวม 2) ขั้นตอนวางแผนและการออกแบบ (Planning and Design Phase) เป็นการวางแผนร่วมกับวิทยากรขององค์กรเครือข่ายและศึกษานิเทศขององค์กร เครือข่ายที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้ข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 เป็นฐานแนวคิดในการศึกษาร่วมกับการสังเกต เพื่อเป็นการการศึกษานิเทศและสำรวจลักษณะการ สนับสนุนขององค์กรที่เกี่ยวข้อง และออกแบบกิจกรรมที่บุคลากรของเครือข่ายที่ร่วมเป็นวิทยากรจะ นำไปลงพื้นที่ติดตาม โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับบุคลากรของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียน รวม และการนิเทศติดตามขององค์กรที่มีหน้าที่กำกับติดตาม 3) ขั้นปฏิบัติการ (Implementation Phase) เป็นการนำรูปแบบที่ได้ออกแบบร่วมกันนำสู่การปฏิบัติในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมที่ เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างทีมผู้เชี่ยวชาญกับบุคลากรของโรงเรียน ในลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference) และ 4) ขั้นการประเมินผล (Evaluation Phase) ผู้วิจัยนำผลการประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามผลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย แล้วสรุปผลที่ได้จากการประเมิน เสนอ ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารขององค์กรที่เกี่ยวข้องทางการจัดการศึกษาพิเศษให้พิจารณาความ เหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรวมตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่ เลี้ยงที่เหมาะสม พร้อมรับฟังข้อเสนอแนะ และปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรวมที่เหมาะสมที่สุด

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ได้รูปแบบการจัดการเรียนรวมในศตวรรษที่ 21 CoCoOut21 Model เป็นรูปแบบที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ รูปแบบ CoCoOut21 Model ประกอบด้วย 1) Co : Collaboration : การประสานความร่วมมือ ที่เกิดจากการประสานความร่วมมือขององค์กรในการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ประกอบด้วย (1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 1, เขต 2, และเขต 4 (2) ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ (3) สถาบันพัฒนาการเด็กราชนคริน กรม สุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ และ (4) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ (5) โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 โรงเรียน โดยมีผลการประสานความร่วมมือกันระหว่าง ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ กับสถาบันพัฒนาการเด็กราชนคริน กรม สุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่มีการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memo of Understanding : MOU) ร่วมกันในการใช้คู่มือการให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 แทนเงินในการเข้ารับ บริการตรวจ คัดกรอง หรือประเมินสภาวะทางจิตของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากสถาบันพัฒนาการ เด็กราชนคริน กรมสุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ยิ่งกว่านี้ สถาบัน พัฒนาการเด็กราชนคริน กรมสุขภาพจิต เชียงใหม่ยังเปิดคลินิกพิเศษเพื่อตรวจ คัดกรอง หรือประเมิน สภาวะทางจิตของเด็กที่มีความต้องการพิเศษช่องทางพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่โรงเรียนที่

ต้องการประเมินเด็กเป็นหมู่คณะ (ไม่เกิน 10 รายต่อครั้ง) และไม่ต้องรอคิว (Waiting List) นานเหมือนในอดีต เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายในการส่งต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อการรับบริการทางการแพทย์ต่อไป 2) Co : Coaching and Mentoring : การนิเทศแบบพี่เลี้ยงเป็น การใช้วิธีการชี้แนะ (Coaching) ในรูปแบบการประชุมกรณีโรงเรียน (School Case Conference) ซึ่งเป็นรูปแบบการให้การชี้แนะทางและแก้ปัญหาที่ตรงตามความต้องการและบริบทของแต่ละโรงเรียนเป็น รายการกรณีโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ขอรับการชี้แนะในประเด็น ปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทีมวิทยากรได้ให้การชี้แนะ การแก้ปัญหาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายการ (Case Conference) และปัญหาการประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอก จึงทำให้บุคลากรของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของแต่ละโรงเรียนเข้าใจบทบาทและหน้าที่การจัดการเรียนการสอนของตนเอง การส่งต่อนักเรียน และสามารถประสานความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จนทำให้โรงเรียนเกิดเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาการ (Professional Learning Community : PLC) และชุมชนการปฏิบัติ (Community of Practice : CoP) 3) Out : Outreach Program : การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) ของเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งโดยทั่วไปองค์กรเหล่านี้มักจะตั้งรับอยู่ภายในองค์กรมากกว่าการออกไปให้บริการในชุมชน ผลการออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนทำให้พบว่า ทีมวิทยากรได้ทราบความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย แล้วจึงมีการนำองค์ความรู้จากภายในออกสู่ภายนอก นำความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของบุคลากรส่งผ่านไปสู่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการศึกษาพิเศษระหว่างบุคลากรขององค์กรให้บริการกับบุคลากรโรงเรียน เป็นการเปิดเวทีให้บุคลากรของโรงเรียนได้เล่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน แล้วให้บุคลากรขององค์กรให้คำปรึกษาแนะนำตามความต้องการ ซึ่งก่อให้เกิดการนำปัญหาด้านการศึกษาพิเศษกลับมาคิดค้น ศึกษา ปรับปรุง นำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข พัฒนาการให้บริการของแต่ละองค์กรให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ องค์กรด้านการศึกษาทั้งองค์กรบังคับบัญชา และองค์กรสนับสนุนได้เกิดการศึกษาการทำงานร่วมกัน และได้ศึกษาลักษณะการทำงานที่สามารถปรับใช้ในเขตความรับผิดชอบขององค์กร เป็นการดำเนินงานที่ตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่โรงเรียน และการหาข้อมูลเชิงปัญหาด้านวิชาการด้านการศึกษาพิเศษ และการพัฒนาเชิงวิชาการด้านการศึกษาพิเศษแก่องค์กรที่ร่วมออกหน่วยบริการเคลื่อนที่ ซึ่งหลายองค์กรได้เห็นและประจักษ์ในรูปแบบการออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน จึงมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และพันธกิจขององค์กร เช่นบุคลากรของภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แนวคิดว่าการดำเนินการการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของภาควิชาในอนาคตต้องมีการออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนให้มากขึ้น

เนื่องจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชน และ 4) 21 : Learning in 21st Century : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสามารถดำเนินการจัดการเรียนรวมได้ตามเทคนิคการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาการ (PLC) และการนิเทศติดตามขององค์กรที่มีหน้าที่กำกับติดตาม ที่เป็นการชี้แนะที่เป็นรูปแบบการประชุมกรณีโรงเรียน (School Case Conference) ซึ่งเป็นรูปแบบการให้การชี้แนะทางและแก้ปัญหาที่ตรงตามความต้องการของแต่ละโรงเรียนเป็นรายกรณีโรงเรียน

แต่เนื่องจาก การจัดการเรียนรวมในศตวรรษที่ 21 ตามรูปแบบ CoCoOut21 Model ที่นักวิจัยได้ทำการศึกษา เป็นเพียงการศึกษาหารูปแบบการจัดการเรียนรวมที่เหมาะสมที่จะใช้ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อย และการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ บุคลากรจากองค์กรที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้แนวทางในการปรับปรุง พัฒนารูปแบบใหม่ในการให้บริการการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ การประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และการออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน จากข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย พบว่า ควรมีการต่อยอดความรู้การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยงของเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ หรือในภาคเหนือตอนบน เป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยสู่ผู้ใช้ รวมถึงการสื่อสารกับสังคม เพื่อปกป้ององค์ความรู้จากงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานที่ถูกนำไปใช้ในรูปแบบนี้ที่เหมาะสม ที่มีการดำเนินงานของโครงการครอบคลุมตั้งแต่การสังเคราะห์ คัดกรองผลงานวิจัย การวิเคราะห์ ประเมินความเป็นไปได้ ในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงสภาพการณ์ บริบท และให้สอดคล้องกับปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียน

ดังนั้น นักวิจัยจึงต้องการพัฒนางานวิจัยต่อยอด (Translational Research) ความรู้การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เกิดจากการร่วมมือกันช่วยเหลือ ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ตามรูปแบบ CoCoOut21 Model ที่นักวิจัยได้ทำการศึกษา เพื่อเป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยสู่ผู้ใช้ รวมถึงการสื่อสารกับสังคม และการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในรูปแบบนี้ที่เหมาะสม ที่มีการดำเนินงานของโครงการตั้งแต่การสังเคราะห์ คัดกรองผลงานวิจัย การวิเคราะห์ ประเมินความเป็นไปได้ ในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงสภาพการณ์ บริบท และให้สอดคล้องกับปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียนไปสู่โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประสบผลตามหลักการจัดการเรียนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อร่วมกันทำความเข้าใจสถานการณ์การเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ที่จะมีผลกระทบในอนาคต
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามรูปแบบ CoCoOut21 Model
3. เพื่อเสนอภาพรวมของประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามรูปแบบ CoCoOut21 Model
4. เพื่อรวบรวมแนวคิด ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน แผนปฏิบัติการที่จะใช้ในการสร้างอนาคตร่วมกัน ในลักษณะการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ที่เหมาะสม

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ CoCoOut21 เป็นผลที่ได้จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) กลุ่มเป้าหมาย เป็นบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1, 2 และ 4 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และบุคลากรของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม 6 โรงเรียน เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วยแบบบันทึกการสัมภาษณ์ แบบบันทึกบริบทขององค์กรในชุมชน แบบบันทึกการประชุม แบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดประเภทหรือหมวดหมู่ สังเคราะห์ ค้นหารูปแบบ แปลความหมายและตีความข้อมูล แล้วอธิบายและบรรยายถึงสิ่งที่ค้นพบ ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 และเขต 4 บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตการศึกษา 34 บุคลากรศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ บุคลากรสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ บุคลากรสังกัดภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่มีสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดเชียงใหม่ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 และเขต 4 บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่มีสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัด

เชียงใหม่ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตการศึกษา 34 และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม

กลุ่มเป้าหมายได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจาก จังหวัดเชียงใหม่ มีองค์กรที่ให้บริการให้การสนับสนุนและพัฒนากิจการการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างครบทุกด้าน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคลากรในองค์กรที่จัดการศึกษา และสนับสนุนการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเป็นบุคลากรโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งได้มาจากการศึกษาถึงบริบท และบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เหล่านี้ในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนรวมได้มาจากการหาข้อมูลจากองค์กรต้นสังกัด และการลงพื้นที่สำรวจ สภาพแวดล้อมตามข้อแนะนำขององค์กรต้นสังกัด พบว่าสภาพโรงเรียนมีความพร้อมที่ผู้วิจัยจะลงไป ทำการศึกษาวิจัย เนื่องจากโรงเรียนมีนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจในการจัดการเรียนรวมอย่าง ชัดเจน รวมทั้งบุคลากรภายในโรงเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนางานวิจัยต่อยอด (Translational Research) ความรู้การจัดการ เรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่เกิดจากการร่วมมือกันช่วยเหลือ ตามหลักการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) เป็นการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยสู่ผู้ใช้ รวมถึงการสื่อสารกับสังคม และการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ใน รูปแบบที่เหมาะสม ที่มีการดำเนินงาน ในโรงเรียนแกนนำเรียนรวม ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด เชียงใหม่ ให้มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงสภาพการณ์ บริบท และให้ สอดคล้องกับปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียนโดยนำเอาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย (Stakeholder) อันได้แก่ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตการศึกษา 34 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต จังหวัดเชียงใหม่ และภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เข้ามามีส่วนร่วมกันพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมที่ใช้ โครงสร้าง SEAT ในการกำหนดปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนรวม แล้วคิดค้นหาแนวทางในการ แก้ปัญหาทางการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือ กัน จากนั้นจึงนำแนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้ตกลงร่วมกันกำหนดขึ้นเป็นโครงการ แล้วนำไป ปฏิบัติ ติดตามประเมินผลและสะท้อนผลที่ได้ ตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (R & D) ซึ่งเป็นรูปแบบ การพัฒนางานวิจัยต่อยอด (Translational Research) เป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยสู่ ผู้ใช้ รวมถึงการสื่อสารกับสังคม เพื่อปกป้ององค์ความรู้จากงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานที่ถูกนำไปใช้ ในรูปแบบที่เหมาะสม ที่มีการดำเนินงานของโครงการครอบคลุมตั้งแต่การสังเคราะห์ คัดกรอง

ผลงานวิจัย การวิเคราะห์ ประเมินความเป็นไปได้เบื้องต้นซึ่งทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการคือ การจัดการเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จในทุกด้านตามหลักการของการเรียนรวม

ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรวม CoCoOut21 Model ที่ประกอบด้วย Co : Collaboration : การประสานความร่วมมือ Co : Coaching and Mentoring : การนิเทศแบบพี่เลี้ยง Out : Outreach Program : การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน และ 21 : Learning in 21st Century : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. Co : Collaboration : การประสานความร่วมมือ

การประสานความร่วมมือ เป็นการประสานความร่วมมือของทีมวิทยากร การประสานความร่วมมือกับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างนักวิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างทีมวิทยากรกับบุคลากรของโรงเรียน เกิดการเรียนรู้ และรับทราบปัญหาของเพื่อนร่วมงาน และได้ศึกษาเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น ผลที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก การประสานความร่วมมือระหว่างกันในการวิจัยครั้งนี้ เกิดจาก 1) เลือกกลุ่มที่เหมาะสม นักวิจัยได้ประสานความร่วมมือระหว่างกัน กับทีมวิทยากรจากองค์กรที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทีมวิทยากรชุดนี้เคยให้ความช่วยเหลือนักวิจัยในการวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2556 มาก่อน 2) สร้างจุดประสงค์ร่วมกันที่ชัดเจน จุดประสงค์ในการประสานความร่วมมือกันครั้งนี้ เพื่อให้การให้ข้อชี้แนะแก่บุคลากรของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมในโรงเรียน 3) หาผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมมาร่วมทีม ในทีมวิทยากรการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้มีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และความน่าเชื่อถือที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 8 และสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ ศึกษาพิเศษจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 1 เขต 2 และเขต 4 นักจิตวิทยาคลินิกจากสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ และนักจิตวิทยาจากศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 8 เข้ามาช่วยเหลือในการให้ข้อชี้แนะแก่บุคลากรของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 4) จัดสรรหน้าที่ของสมาชิกให้ชัดเจน นักวิจัยได้มอบหมายงาน ตามที่ได้ประชุมวางแผนร่วมกับบุคลากรของเครือข่ายที่ร่วมเป็นวิทยากร ครั้งที่ 2 โดยได้มอบหมายให้แต่ละองค์กรได้ใช้จุดแข็งของตัวเองในงานที่รับผิดชอบเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน และ 5) บรรยากาศของการประสานความร่วมมือระหว่างกัน การประสานความร่วมมือระหว่างกันในการวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างเกื้อหนุนกัน โดยเฉพาะในการให้ข้อชี้แนะแก่บุคลากรของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง การประสานความร่วมมือร่วมกันของทุกองค์กรมีพันธกิจร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรวมสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้แต่ละองค์กรนั้นทำหน้าที่ของตนเอง แต่มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตกลงร่วมกัน และวางแผนร่วมกัน ร่วมมือกันปฏิบัติงานร่วมกันตามความ

เชี่ยวชาญของแต่ละองค์กร โดยใช้ทรัพยากร ทั้งงบประมาณและบุคลากรของแต่ละองค์กร เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้ด้วยดี แบ่งหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน โดยไม่มีการใคร่ครวญใคร่ครวญหนึ่งมาเป็นผู้บริหารจัดการ มีเพียงการช่วยเหลือสนับสนุนกัน และมีการประสานความร่วมมือและการส่งต่อกันอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ดังที่สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) 2552. (ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การประสานความร่วมมือที่โยงใยการทำงานของกลุ่มบุคคล หรือ องค์กรหลายองค์กร ซึ่งมีทรัพยากร มีเป้าหมาย มีกลุ่มสมาชิกของตนเอง ที่มีความคิด มีปัญหา มีความต้องการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกันหรือคล้ายกัน มาติดต่อประสานงานหรือร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการ โดยยึดหลักการทำงานร่วมกันบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน เคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งลักษณะของเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันเป็นเครือข่ายเชิงประเด็น กิจกรรม (Issue Network) และพัฒนาให้เกิดความร่วมมือกับภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องลักษณะและโครงสร้างของเครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรม สามารถแบ่งได้อย่างมากมายตามประเด็นกิจกรรม และความสนใจที่เกิดขึ้นของฝ่ายต่าง ๆ โดยไม่ยึดติดกับพื้นที่ดำเนินการแต่ใช้หลักของกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นตัวกำหนดความเป็นเครือข่าย นอกจากนี้ Loreman, Deppeler, and Harvey (2005 : 153) กล่าวถึง การประสานความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้ว่า แต่ละองค์กรต้องมีการสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันให้เป็นไปในทิศทางบวกเท่านั้น และการประสานความร่วมมือต้องส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของแต่ละองค์กรอื่น ๆ ด้วย สอดคล้องกับ ชีระพงษ์ แก้วหาญ (2546 : 254 : 256) กล่าวถึงการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและประสานความร่วมมือ ว่าควรจัดให้เหมาะสมกับภารกิจที่จะประสานความร่วมมือ โดยมีหลักการที่ควรคำนึง คือ การประสานความร่วมมือควรที่จะสามารถสนับสนุนให้เกิดความร่วมมืออย่างกว้างขวาง ในเรื่องเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนปฏิบัติการในแต่ละองค์กร สามารถอำนวยความสะดวกในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของกิจกรรม ส่งเสริมบทบาทในการตัดสินใจของมวลสมาชิก มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่ละองค์กรควรจัดตั้งให้มีฝ่ายประสานสัมพันธ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิก ซึ่งจะช่วยลดปัญหาความไม่เข้าใจ และการครอบงำจากองค์กรใดองค์กรหนึ่งภายใต้ความร่วมมือกัน

2. Co : Coaching and Mentoring : การนิเทศแบบพี่เลี้ยง

การนิเทศแบบพี่เลี้ยง มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นิเทศจะคอยแนะนำคำปรึกษาช่วยเหลือ ให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากผู้นิเทศจะสอนงานแล้ว ยังจะช่วยให้ครูได้วิเคราะห์ตนเอง ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ และสามารถแก้ปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หมดไป การนิเทศสอนงานจะช่วยให้ครูสามารถสะท้อนภาพการปฏิบัติงานของครูเพื่อให้ครูตระหนักว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น จะต้องใช้วิธีการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ขณะเดียวกันผู้นิเทศแบบพี่เลี้ยง จะให้ข้อมูล ความรู้ที่จำเป็น ซึ่งครูยังขาดอยู่ ดังนั้น การนิเทศสอนงานที่มีประสิทธิภาพ ไม่เพียงขึ้นอยู่กับทักษะของผู้นิเทศ และความสามารถในการรับ (Receptiveness) ของครูเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบแวดล้อมของการนิเทศสอนงานด้วย เช่น ความชัดเจนของตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Index : KPI) ความชัดเจนในเกณฑ์ การประเมินตัวชี้วัดความสำเร็จ ประสิทธิภาพของการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการนิเทศสอนงานที่มี ประสิทธิภาพ จะช่วยให้สภาพแวดล้อมการทำงานดีขึ้น การพูดคุยระหว่างการนิเทศแบบพี่เลี้ยง จะช่วยให้ครูเข้าใจดีขึ้นว่า ผู้นิเทศมีความคาดหวังจากการนิเทศอย่างไร ทำให้มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ อย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ต้องคิดถึงมาตรฐานและเกณฑ์ในการนำไปสู่ความสำเร็จ ในขณะที่ ปฏิบัติงาน การนิเทศสอนงานที่มีประสิทธิภาพ จะสัมพันธ์กับบรรยากาศของการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสอง ประการนี้จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน

การนิเทศแบบพี่เลี้ยงเป็นกระบวนการหนึ่งที่ผู้นิเทศใช้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาครู ให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะตัว ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ โดยจะต้องตกลงยอมรับร่วมกัน (Collaborative) ระหว่างผู้นิเทศและครู ทั้งนี้ ผู้นิเทศมีองค์ ความรู้ ความเข้าใจในแนวทางของการชี้แนะถึงหลักการการนิเทศ คือการชี้แนะเป็นการอยู่เบื้องหลัง การจัดการเรียนการสอนของครู และคอยผลักดันให้ครูเป็นคนที่คิด โดยผู้ชี้แนะเป็นคนยืนยันผล และ คอยกระตุ้น ดังเห็นได้จากทีมวิทยากรชุดนี้ที่โชคดี เพราะว่า ได้คัดเลือกทีมมาเป็นอย่างดี และได้ให้ข้อ ชี้แนะไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง นอกจากผู้นิเทศจะสอนงานแล้ว ยังจะช่วยให้ครูได้วิเคราะห์ตนเองให้สามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ และสามารถแก้ปัญหาอุปสรรคในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้หมดไป การนิเทศสอนงานจะช่วยให้ครูสามารถสะท้อนภาพการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้ครูตระหนักว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น จะต้องใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูดังกล่าวของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นวิทยากรที่กล่าวว่า

“ตอนหลัง ผมก็เพิ่ม Know How ไว้ว่าการ Approach ชุมชนทำยังไง ไม่ใช่สังคม สงเคราะห์นะ แต่ช่วยทำให้เขาเข้มแข็งคล้ายๆโค้ชอย่างนี้ละครับ ไปเพื่อจะ Train คนในชุมชนไปฝึกให้เข้าใจขององค์กรเขาเอง แต่ไม่ใช่เราไปนำนะ เรานำปึบ เขา จะฟังเราทันที เพราะว่าความรับผิดชอบคือใคร Start คนนั้นรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเราต้องให้เขา Start กันเองแต่เราเป็นคนกระตุ้นให้เขา Start”

ผลที่เป็นดังกล่าว เนื่องจาก ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พาทีมวิทยากรออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน เพื่อให้ทีมวิทยากรได้ให้การใช้วิธีการชี้แนะ (Coaching) แก่ครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ตรงตามปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ในสถานการณ์จริง และในสภาพบริบทจริงของโรงเรียน ที่เป็นรูปแบบการประชุมกรณีโรงเรียน (School Case Conference) ซึ่งเป็นรูปแบบการให้การชี้แนะทาง และแก้ปัญหาที่ตรงตามความต้องการของแต่ละโรงเรียนเป็นรายกรณีรายโรงเรียน ดังคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นวิทยากร ที่กล่าวว่า

“เพราะทีมโค้ชหลักของโค้ชก็ต้องมีทิศทางที่ไปตอบโจทย์ ว่าเราจะทำอย่างไร คือส่วนใหญ่จะเน้นโจทย์ของการ Positive คือการเห็นภาพในอนาคตในเชิงบวกด้วย ตัวของคนอื่น ไม่ใช่ตัวโค้ช เพราะฉะนั้น หลักการโค้ชของแต่ละคนที่มาเนี่ย จะเป็นอันนี้เป็นประเด็นอีกทางหนึ่ง ถ้าโค้ชคนนี้ Tune ไม่ตรงกัน เนี่ยไปคนละทิศ และทางเนี่ย อันนี้ทีมโค้ชจะมีปัญหา นั้นบางทีการเป็นโค้ชเนี่ยต้องมียุทธศาสตร์ ความเข้าใจในแนวทางของโค้ชว่า หลักการโค้ชเป็นอย่างไร ก็คือการการโค้ชก็เป็นการ อยู่เบื้องหลังคอยผลักดันให้เขาเป็นคนที่จะคิดเราเป็นคน Confirmed คอยกระตุ้น เพราะฉะนั้นทีมโค้ชก็จะโชคดีเพราะว่าคือคัดเลือกอันนี้เราก็จะเป็นผ่านทิศทางเดียวกัน”

ในขณะเดียวกัน ครูของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ยืนยันการให้ข้อชี้แนะของทีมวิทยากร ว่า

“อันที่จริงผมว่าแนวทางที่ทำนี่โอเคละ คือมีการได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันตรงปัญหา กับโรงเรียน แล้ววิทยากรที่มาผมก็ยอมรับนักจิตวิทยา (คลินิก : นักวิจัย) นี่พูดเคลียทำให้เห็นภาพ ทำให้เราเป็นแนวทางได้ คือพูดแบบคนมีประสบการณ์อะ โอเคอะ ผมฟังทุกคำพูดที่นักจิตวิทยาพูด”

3. Out : Outreach Program : การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) เป็นการดำเนินงานที่ตอบสนอง ตรงต่อความต้องการของโรงเรียน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่โรงเรียน และการหาข้อมูลเชิงปัญหาด้านวิชาการด้านการศึกษาศึกษาพิเศษ และการพัฒนาเชิงวิชาการด้านการศึกษาศึกษาพิเศษ แก่องค์กรที่ร่วมออกหน่วยบริการเคลื่อนที่ โดยหลักการออกหน่วยบริการเชิงรุก เมื่อทราบความต้องการที่แท้จริงแล้วจะมีการนำองค์ความรู้จากภายในออกสู่ภายนอก โดยการนำความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของบุคลากรส่งผ่านไปยังชุมชน หรือโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีการจัดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการศึกษาศึกษาพิเศษระหว่างบุคลากรขององค์กรให้บริการกับบุคลากรโรงเรียน เป็นการเปิดเวทีให้บุคลากรของโรงเรียนได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นใน

โรงเรียน แล้วให้บุคลากรขององค์กรให้คำปรึกษาแนะนำตามความต้องการ ซึ่งจะก่อให้เกิดการนำ
ปัญหาด้านการศึกษาพิเศษกลับมาคิดค้น ศึกษา ปรับปรุง นำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน เป็นการให้บริการขององค์กรที่สนับสนุนการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในอดีตที่ผ่านมา องค์กรเหล่านี้ยังให้บริการในรูปแบบตั้งรับ
อยู่ในองค์กร ซึ่งทางโรงเรียนต้องเป็นผู้ประสานความร่วมมือเข้าไป แต่รูปแบบที่โครงการวิจัยครั้งนี้ ที่นำ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเข้ามาให้บริการถึงในโรงเรียน ทำให้โรงเรียนดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มี
ความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมได้อย่างเต็มศักยภาพของครู และทำให้ครูมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน
ด้วย เพราะผู้เชี่ยวชาญได้ช่วยยืนยันและสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนของครู และครูได้รับ
คำปรึกษาในการจัดการพฤติกรรมของเด็กที่ถูกต้อง ชัดเจนตรงกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โรงเรียนต้นแบบ
การจัดการเรียนรวมอยากให้โครงการวิจัยเช่นนี้มีต่อไปเรื่อย ๆ ตลอดไป โรงเรียนจะได้ไม่กังวลเวลา
มีปัญหา เพราะมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยให้ข้อเสนอแนะ และสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษถึงในโรงเรียน ยิ่งกว่านี้ การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนทำให้ครูรู้สึกอบอุ่นใจ ที่มีผู้
มาช่วยเหลือถึงในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่สะดวกมาก ประหยัดเวลา และการได้พบวิทยากรแต่ละท่านเป็น
เรื่องที่ซับซ้อนมากสำหรับครูและเด็ก เนื่องจากที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์มาให้บริการถึง
ในโรงเรียน มาช่วยชี้แนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ชี้แนะแนวทางการพัฒนาเด็กแต่ละประเภท
ได้อย่างชัดเจน และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในสภาพจริงได้ สาเหตุที่ทำให้ได้ผลการวิจัยเช่นนี้ สาเหตุ
เนื่องจาก การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนทำให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อชี้แนะโรงเรียนในการดำเนินการ
จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมได้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
และเป็นการช่วยเหลือ สนับสนุนครูในสภาพจริงตามบริบทของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญได้ช่วย
ยืนยันและสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนของครู และครูได้รับคำปรึกษาในการจัดการพฤติกรรม
ของเด็กที่ถูกต้อง ชัดเจนตรงกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ดังคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นวิทยากร ที่กล่าวว่า

“คือมันก็เหมือนกับว่า เวลาเราเจอปัญหาว่า ผู้เชี่ยวชาญบางทีก็จะให้คนอื่นวิ่ง
เข้าหา แต่ถูกต้องก็คือ ยิ่งเราเป็นผู้เชี่ยวชาญ เราต้องเข้าหาในส่วนของปัญหา
เพื่อไปฟังในด้านงานจริงๆ เพราะบางอย่างเราไม่ได้เห็นกับเขา หรือเขาก็ไม่มี
เวลาที่จะวิ่งมาหา บางทีเราก็รอเอาเองว่ามันเป็นธรรมเนียม หรือนึกเอาเอง แต่
ถ้าจากที่เราไปเห็นหน้างานว่า เราไปวิ่งเข้าหาตัวที่เป็นปัญหานั้นเอง เราไปดูเรา
ก็เข้าใจบริบทเนาะ เราจะไม่ไปคาดหวังไม่ไป”

ในขณะเดียวกัน การที่ทีมสหวิชาชีพที่เข้ามาในโรงเรียนทำให้ได้เห็นบริบทที่เป็นสภาพจริงที่
ชัดเจนมากกว่าการตั้งรับอยู่ในหน่วยงาน และสามารถช่วยแก้ปัญหาให้ครูได้ตรงตามปัญหาในลักษณะ
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปในทิศทาง

เดียวกัน ช่วยในการประหยัดเวลาและงบประมาณในการส่งต่อเด็กไปยังหน่วยงานเหล่านี้ ช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการออกนอกโรงเรียนเพื่อไปหาองค์ความรู้ใหม่ ยิ่งกว่านี้ ทีมวิทยากรออกมาให้บริการถึงโรงเรียนบ้านดงทำให้ครูผ่อนคลายเกี่ยวกับปัญหาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปได้ระดับหนึ่ง และครูต้องการให้ผู้ปกครองเข้ามาร่วมโครงการวิจัยด้วย ดังคำกล่าวของครูโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวว่า

“ในความคิดเห็นของฉันก็คือแบบให้หน่วยงานนั้นออกมาออกมาสู่สถานศึกษามากกว่าหนึ่งในผลดี ทุกคนเขาจะเห็นบริบทความเป็นจริงหลายด้านไม่ว่าจะเป็นบริบทไปโรงเรียนแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกันบริบทของตัวครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนจะแตกต่างกันอาจจะทั้งจำนวนความรู้ความสามารถเฉพาะทางบริบทของเด็กนักเรียนแต่ละโรงเรียนก็ไม่เหมือนกันความพิการแตกต่างกันความพิเศษแตกต่างกันบางโรงเรียนอาจจะมีเฉพาะบกพร่องทางการเรียนรู้สติปัญญาบ้างพฤติกรรมบ้างนะคะอารมณ์ก็อาจจะมามากกว่านั้น ซึ่งอันนี้คือความแตกต่างคะอยากให้หน่วยงานเข้ามาสัมผัสจริงเห็นสภาพความเป็นจริงมากขึ้นคะ”

4. 21 : Learning in 21st Century : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ที่ครูสอนไม่ได้ นักเรียนต้องเรียนร่วมกับเพื่อน หรือกล่าวได้ว่าครูต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (Facilitate) ในการเรียนรู้ ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ เรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนรวม แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง การเรียนรู้แบบโครงงาน (PBL) ครูต้องเรียนรู้ทักษะในการออกแบบการเรียนรู้แบบโครงงานให้เหมาะสม แก่วัยหรือพัฒนาการของศิษย์ สาระวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของผู้เรียน โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้โรงเรียนเกิดการปรับโครงสร้างการบริหารองค์กรใหม่ หรือปรับรูปแบบการจัดการกับเด็กแบบใหม่ ซึ่งโครงการวิจัยครั้งนี้เข้าไปช่วยกระตุ้นทำให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความคิดและมีการเปลี่ยนแปลง เกิดจากผลกระทบต่อการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้ครูโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากขึ้น จึงทำให้การประสานความร่วมมือของคณะครูอย่างเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น จนทำให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเกิดเป็นชุมชน

แห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC) และชุมชนแห่งการปฏิบัติ (Community of Practice : CoP) ด้านการศึกษาพิเศษ ตามหลักการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สาเหตุที่ทำให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้านการศึกษาพิเศษ (Professional Learning Community in Special Education) เนื่องจาก เป็นไปตามคุณลักษณะสำคัญที่ทำให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้ 5 ประการคือ (Martin, 2011, Hord, Roussin & Sommers, 2010, Annenberg Institute for School Reform, 2013, Richard DuFour, 2007, เรวณี ชัยเชาวรัตน์, 2558)

1. การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared values and vision) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญ เนื่องจากการมีพัฒนาการที่ชัดเจนร่วมกันจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาเป็นชุมชนการเรียนรู้ ไม่อยู่โรงเรียน ดังนั้นครูผู้สอนที่เป็นสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ยังต้องมีบรรทัดฐานค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

2. การร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Collective responsibility for student learning) ผลการเรียนรู้ที่ดีที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในตัวนักเรียน นั้นย่อมต้องอาศัยแนวทางและกลยุทธ์ที่หลากหลาย และอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่า นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ซึ่งเป็นการวางเป้าหมายเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยเป็นการวางเป้าหมายร่วมกับครูที่เป็นสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกคน

3. การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ (Reflective professional inquiry) การพูดคุยสนทนากันระหว่างสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอนและการจัดการเรียนรู้ เพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติรวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดได้ดีขึ้น ซึ่งการสะท้อนผลการสอนงานและการชี้แนะ การปฏิบัติจะเป็นเครื่องมือหรือกลไกในการทบทวนประเด็นพื้นฐานสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลทางบวกต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนและคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นดังคำกล่าวของครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่กล่าวว่า

“ครูทุกคนเปิดใจกว้างสำหรับเด็กพิเศษคล้ายๆกันทั้งหมด อาจจะมีบ้าง ที่เปิดกว้างมากกว่าบ้างน้อยก็แล้วแต่บุคคลไป แต่ว่าภาพรวมการประสานความร่วมมือของครูโรงเรียนเป็นไปด้วยดี ก็อย่างเช่น ในช่วงเวลาทานข้าวกลางวัน เราก็พูดคุยกันถึงเด็กนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ คนนั้น คนนี้ อยู่ในชั้นเรียนเป็นอย่างไร เราก็อธิบายให้กัน ฟังก็จะเป็นแนวเดียวกันมุ่งไปที่ตัวเด็ก ถ้าเด็กทำได้คิดได้ดีขึ้นกว่าเดิมเราก็พอใจ”

4. การร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้ความสำคัญกับการร่วมมือร่วมพลังด้วยการร่วมมือร่วมพลังนี้จะต้องเป็นการร่วมมือร่วมพลังของครูในภาพรวมทั้งหมดของโรงเรียนและสิ่งที่สำคัญของการร่วมมือร่วมพลังในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือการดำเนินกิจกรรมเพื่อบ่มไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน ทั้งนี้ การร่วมมือร่วมพลัง จะให้ความสำคัญกับความรู้สึก ครี้งพ้ออาศัยซึ่งกันและกันของสมาชิกในชุมชนระหว่างการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ Change เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอนสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ

5. การสนับสนุนการจัดลำดับโครงสร้างและความสัมพันธ์ของบุคลากร การเตรียมพร้อมในด้านการสนับสนุนให้บุคลากรหรือสมาชิกในชุมชนได้มีโอกาสสังเกตการสอนนิเทศการวิจัยและสะท้อนการปฏิบัติงานรวมทั้งการสอนของเพื่อนร่วมงานและของชุมชนการเรียนรู้เพื่อบ่มเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในชุมชนและส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนจะช่วยสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้อย่างสมบูรณ์

การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรวม CoCoOut21

ที่	รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
		ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
	Collaboration : การประสานความร่วมมือ					
1.	ทีมวิทยากรมีความเข้าใจสถานการณ์ความร่วมมือในอดีตและปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกันของแต่ละองค์กรที่ให้บริการ หรือ การสนับสนุนด้านการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะมีผลกระทบในอนาคต					
2.	ทีมวิทยากรมีแนวคิด ความเข้าใจ ข้อมูลพื้นฐาน แผนปฏิบัติการที่จะใช้ในการสร้างอนาคตร่วมกัน ในลักษณะการเรียนรวม ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ที่เหมาะสม					
3.	ทีมวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาที่มีความชำนาญ					
4.	ทีมวิทยากรมีการประสานความร่วมมือกัน ซึ่งเน้นการตอบโจทย์ของมุมมองในด้านบวกของปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน					
5.	การประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับทีมวิทยากรได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนเป็นอย่างดี					
6.	การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างทีมวิทยากรกับบุคลากรของโรงเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้และได้ศึกษาปัญหาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและปัญหาของบุคลากรในโรงเรียนร่วมกัน					
	Coaching and Mentoring : การนิเทศแบบพี่เลี้ยง					
1.	การนิเทศแบบพี่เลี้ยงเป็นกระบวนการหนึ่งที่ผู้นิเทศใช้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาครู ให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะตัวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะต้องตกลงยอมรับร่วมกัน (Collaborative) ระหว่างผู้นิเทศและครู					
2.	ผู้นิเทศมีองค์ความรู้ ความเข้าใจในแนวทางของการชี้แนะตามหลักการการนิเทศ คือการชี้แนะเป็นการอยู่เบื้องหลังการจัดการเรียนการสอนของครู และคอยผลักดันให้ครูเป็นคนที่คิด โดยผู้ชี้แนะเป็นคนยืนยันทันผลและคอยกระตุ้น					

ที่	รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
		ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
3.	การนิเทศแบบพี่เลี้ยงช่วยแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือและให้ข้อ ชี้แนะไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง					
4.	การนิเทศแบบพี่เลี้ยงช่วยครูได้วิเคราะห์ตนเองให้สามารถจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพในสภาวะแวดล้อมต่างๆ และสามารถ แก้ปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หมดไป					
5.	การนิเทศแบบพี่เลี้ยงช่วยให้ครูสามารถสะท้อนภาพการปฏิบัติงาน ของครู เพื่อให้ครูตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องใช้ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
6.	การนิเทศแบบพี่เลี้ยงช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จากการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู					
	Outreach Program : การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึง โรงเรียน					
1.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนทำให้ครูดำเนินการจัด การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมได้อย่างเต็ม ศักยภาพของครู และทำให้ครูมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน					
2.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนเป็นการช่วยยืนยันและ สนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนของครู					
3.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนทำให้ครูรู้สึกอบอุ่นใจที่ ผู้เชี่ยวชาญมาช่วยเหลือถึงในโรงเรียน ซึ่งสะดวก ประหยัดเวลา และการได้พบวิทยากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ มีความต้องการพิเศษโดยตรง					
4.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนเป็นการให้บริการเชิงรุกถึง ในโรงเรียนดีกว่าการให้บริการในรูปแบบตั้งรับอยู่ในองค์กร					
5.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนช่วยชี้แนะแนวทางในการ จัดการเรียนการสอน ชี้แนะแนวทางการพัฒนาเด็กแต่ละประเภท ได้อย่างชัดเจนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพจริงได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับผลการประเมิน				
		ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
6.	การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียนเป็นการจัดที่มหาวิทยาลัย สนับสนุนช่วยเหลือครูให้เข้าใจพฤติกรรม และครูได้รับคำปรึกษาในการจัดการพฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ครูคิดว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งตรงกับความต้องการของครู และสามารถช่วยเหลือครูได้จริง					
	Learning in 21st Century : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21					
1.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้โรงเรียนเกิดการปรับโครงสร้างการบริหารองค์กรใหม่ ในการปรับรูปแบบการบริหารจัดการกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบใหม่					
2.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้ครูโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากขึ้น จึงทำให้การประสานความร่วมมือของคณะครูเป็นไปอย่างเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น					
3.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC) และชุมชนแห่งการปฏิบัติ (Community of Practice : CoP) ด้านการศึกษาพิเศษ					
4.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด					
5.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ครูที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และครูได้รับการสนับสนุนการจัดการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง					
6.	การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ครูได้จัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษในทุกโรงเรียนได้อย่างยืดหยุ่น (Flexibility) ตามลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท และทำให้มีความรู้ในเรื่องการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา รวมถึงการจัดการเรียนรู้ผ่านแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)					

ภาคผนวก จ

ภาพถ่าย

ประชุมร่วมกันระหว่างทีมผู้เชี่ยวชาญกับผู้แทนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 1
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนบ้านปากเหมือง ตำบลขัวมุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 1
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 1
ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
โรงเรียนต้นทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 1
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนบ้านเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 1
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนมิตรมวลชน ตำบลปึงโค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 2
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 2
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 2
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนบ้านปากเหมือง ตำบลข้าวมุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 2
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนบ้านเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การออกหน่วยบริการเชิงรุกถึงโรงเรียน (School Outreach Program) รอบที่ 2
 ลักษณะการประชุมกรณีโรงเรียนศึกษา (School Case Conference)
 โรงเรียนมิตรมวลชน ตำบลปึงไค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ครูโรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
บุคลากรโรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผู้ปกครองโรงเรียนวัดเวฬุวัน ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
บุคลากรโรงเรียนบ้านปากเหมือง ตำบลข้าวมุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

บุคลากรโรงเรียนบ้านปากเหมือง ตำบลข้าวมุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

บุคลากรโรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

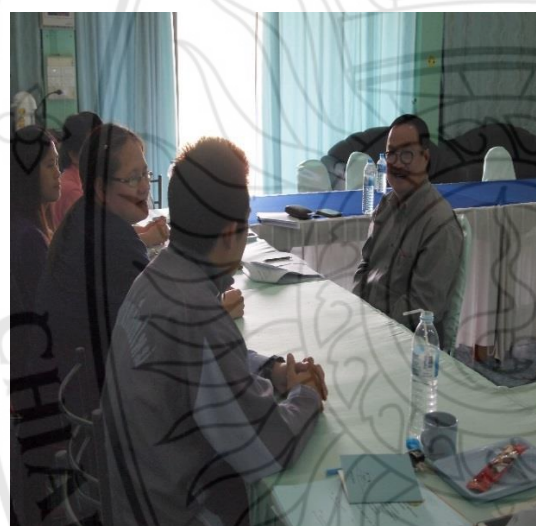
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

โรงเรียนบ้านเชียงดาว ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

บุคลากรโรงเรียนมิตรมวลชน ตำบลปึงโค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

**ผู้ปกครองโรงเรียนสันทรายวิทยาคม ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34**

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ผู้ปกครองโรงเรียนมิตรมวลชน ตำบลปึงไค้ง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญขององค์กรเครือข่ายที่ร่วมเป็นวิทยากร

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เชี่ยวชาญขององค์กรเครือข่ายที่ร่วมเป็นวิทยากร

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ
การจัดการเรียนรวม CoCoOut21

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – นามสกุล นายสมเกตุ อุทธโยธา

ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ (การศึกษาพิเศษ)

ประวัติการศึกษา การศึกษาระดับปริญญาตรี (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

PG.DIP.Prof.EdSt. (HES). University of Queensland, Australia

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2529 – 2540 ครูการศึกษาพิเศษ มูลนิธิสถาบันแสงสว่าง กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชา การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผลงานทางวิชาการ

- การศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก พ.ศ. 2556
- การตรวจสอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พ.ศ. 2556
- การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ (พิมพ์ครั้งที่ 13) พ.ศ. 2560

ผลงานวิจัย

- การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชน เพื่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิทยานิพนธ์การศึกษาด้านหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พ.ศ. 2556
- การพัฒนารูปแบบการบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่เรียนรวมในสถาบันอุดมศึกษา : การศึกษาบทบาทของหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการที่เรียนรวมในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พ.ศ. 2556
- การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการศึกษาพิเศษโดยใช้เกมส์และการละเล่นพื้นบ้านในการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กที่มีภาวะออทิสซึมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม. วารสารวิทยาลัยราชสุดาเพื่อการศึกษาวิจัยและพัฒนาคนพิการ 12 (15) : มกราคม – ธันวาคม 2559.
- การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยงของเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิจัยทางการศึกษา ศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 12 (1): สิงหาคม – ธันวาคม 2560.